

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรของนักเรียนโปรแกรมเกษตรกรรมในระดับมัธยมศึกษาและในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนโปรแกรมเกษตรกรรม
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเกษตรกรรม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 390 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 391 คน รวมทั้งสิ้น 781 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคต้น ปีการศึกษา 2528 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multi-stage Random Sampling) คือสุ่มจังหวัดมาร้อยละ 25 จากเขตการศึกษา 12 เขต และจากกรุงเทพมหานครด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จากนั้นสุ่มจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและวิทยาลัยเกษตรกรรมจากรายชื่อจังหวัดที่สุ่มได้ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายมาร้อยละ 25 ได้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 26 แห่ง และวิทยาลัยเกษตรกรรม 17 แห่ง จากนั้นสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมาแต่ละ 15 คน รวมจำนวน 390 คน และสุ่มนักเรียนจากวิทยาลัยเกษตรกรรมมาแต่ละ 23 คน รวมจำนวน 391 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 781 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 และหลักสูตรภาษาอังกฤษเกษตรของกรมอาชีวศึกษา
2. วิเคราะห์เนื้อหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษเกษตร (สอ 101 ถึง สอ 104) โดยแยกออกเป็นเรื่อง ๆ และหาความถี่ที่ปรากฏในหนังสือแล้วสร้างแบบสอบวัดความสามารถขึ้น 1 ฉบับ โดยรวมทุกทักษะ (Integrated skills) ให้มีสัดส่วนตามความถี่ที่ได้วิเคราะห์ไว้
3. นำแบบสอบที่สร้างขึ้นซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ทักษะคือ ทักษะการฟัง 15 ข้อ 15 คะแนน ทักษะการพูด 15 ข้อ 15 คะแนน ทักษะการอ่าน 30 ข้อ 30 คะแนน และทักษะการเขียน 25 ข้อ 30 คะแนน ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้
4. ทดลองใช้แบบสอบเป็นจำนวน 3 ครั้งกับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้และมีใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองที่ซ้ำกลุ่มเดิมโดยทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี จำนวน 40 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 6 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนบางกะปิ จำนวน 20 คน และโรงเรียนสตรีศรีบุญมีจำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ความยากง่ายและอำนาจจำแนก มีข้อสอบที่ค่าความยากง่ายต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 37 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 31 ข้อ นำข้อสอบมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องและตัดข้อสอบที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนในแบบสอบและได้ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.10 ออก คงเหลือข้อสอบจำนวน 80 ข้อ 80 คะแนน จากนั้นนำแบบสอบไปทดลองใช้เป็นครั้งที่ 2 กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรกรรมสิงห์บุรี จำนวน 43 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 6 จำนวน 43 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนสารวิทยาจำนวน 16 คน และโรงเรียนทิพย์วิทยาลัยจำนวน 27 คน รวมทั้งสิ้น 86 คน นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ความยากง่าย

และอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 22 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 29 ข้อ จึงปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีความเหมาะสม และชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบไปทดลองใช้เป็นที่ 3 กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรกรรมเพชรบุรี จำนวน 50 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 6 จำนวน 50 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 25 คน และโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรากฏว่าค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.93 และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.95

5. นำแบบสอบที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงตามที่วิเคราะห์ได้ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ทักษะคือ ทักษะการฟัง 15 ข้อ 15 คะแนน ทักษะการพูด 15 ข้อ 15 คะแนน ทักษะการอ่าน 30 ข้อ 30 คะแนน และทักษะการเขียน 20 ข้อ 20 คะแนน รวมทั้งสิ้น 80 ข้อ 80 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 40 นาที ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มที่สุ่มไว้ แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

6. นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยิมเลขคณิตโดยการหาค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรรวมถึงทักษะและโดยเฉพาะในทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ส่วนทักษะการฟังปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม และเป็นทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทักษะอื่น ๆ ส่วนทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ทักษะการอ่าน

2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เกษตรรวมสี่ทักษะ และในทักษะการฟังและทักษะการเขียน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเป็นครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในทักษะการพูด และได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในทักษะการอ่าน ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เกษตรที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงที่สุดคือทักษะการเขียน และได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในทักษะการอ่าน

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความสามารถในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมสี่ทักษะและแยกแต่ละทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เกษตร หึ่งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เรียนโปรแกรมอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ไม่สามารถเรียนต่อในสายสามัญเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือสอบเข้าโรงเรียนสายอาชีพของกรมอาชีวศึกษา ดังนั้นนักเรียนกลุ่มนี้จะมีระดับสติปัญญาต่ำ (จูโร ลียากาศ 2528:10) ซึ่งมีผลให้คะแนนในการทดสอบต่ำ อีกประการหนึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายยังไม่ได้ตัดสินใจเด็ดขาดที่จะเข้าสู่่วงอาชีพ จึงมองไม่เห็นความจำเป็นในเรื่องความรู้ทางด้านวิชาชีพและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษว่าจะช่วยส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาชีพได้อย่างไร ฉะนั้นนักเรียนจึงขาดความสนใจในการเรียนอย่างจริงจังรวมทั้งในวิชาภาษาอังกฤษด้วย ดังที่มาเรีย แอนโทเนียตา อัลบา เซลานี (Maria Antonietta Alba Celani, in the British Council, ed. 1977 : 97) ได้กล่าวว่านักเรียนในวัยนี้จะสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นต่อการใช้ขณะนั้นมากกว่าจะสนใจในเรื่องที่จะมีประโยชน์ในภายหลัง

เมื่อพิจารณาความสามารถแยกแยะทักษะพบว่านักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยในทักษะการฟังได้สูงกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการในการทำข้อสอบเป็นวิธีที่นักเรียนคุ้นเคยโดยเฉพาะการเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือกที่ให้ นอกจากนี้ในการฟังเรื่องและคำถามได้กำหนดระยะเวลาให้นักเรียนทำข้อสอบไปพร้อม ๆ กับฟังเพลง ดังนั้นในทักษะนี้นักเรียนจึงต้องทำข้อสอบให้เสร็จทันเวลาและการที่นักเรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษาเป็นการสร้างความสนใจในการทำข้อสอบได้เช่นกัน ในการที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยในทักษะการอ่านต่ำที่สุด น่าจะเป็นสาเหตุมาจากลักษณะของแบบสอบเช่นเดียวกับทักษะการฟัง แต่เป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม คือในการทำข้อสอบทักษะการอ่าน มีวิธีการทำข้อสอบที่นักเรียนไม่คุ้นเคยหลายวิธี เช่น การให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและจับใจความสำคัญ การลำดับความคิดในเนื้อเรื่องออกมาในรูปของแผนภูมิและการทำข้อสอบแบบโคลง นอกจากนี้วิธีการทำข้อสอบดังกล่าวต้องใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ภาษาและขบวนการคิดอย่างสมเหตุผลเข้าช่วยในการอ่านให้เข้าใจ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องนี้ ดังที่ จูเลียต เกอ เบริก และจินเนตต์ เกอ ซอเวซ์ (Juliet de Burgues and Jeannette de Suarez 1985 : 5) ได้กล่าวว่านักเรียนต่างชาติส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาในการอ่านว่ามีสาเหตุมาจากการชอบอ่านโดยการแปลความหมายเป็นประโยคต่อประโยค ไม่ได้คำนึงถึงเอกภาพในเรื่อง ไม่ได้ใช้ความคิดรวบยอดหรือขบวนการคิดอย่างสมเหตุผลเข้าช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และการที่นักเรียนจะมีทักษะเหล่านี้ได้ก็มาจากการฝึกอ่านให้ถูกวิธีซึ่งครูจะเป็นบุคคลที่สำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะนี้ได้ แต่ตามความเป็นจริงแล้ว ในการสอนครูยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิมอยู่และให้โอกาสนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมในบทเรียนน้อย (วิลาส บุญทองขาว 2528 : 93)

2. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เข้าเรียนในวิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นนักเรียนที่มีความสนใจในสาขาวิชาชีพ และได้ตัดสินใจแน่นอนแล้วว่า จะเข้าสู่อาชีพทางด้านเกษตรกรรม ดังนั้นในการเรียนนักเรียนจึงให้ความสนใจต่อวิชาชีพนาน และความรูทางด้านวิชาชีพนี้ได้ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกษตรมากขึ้นและในขณะเดียวกันความรู้ภาษาอังกฤษก็สามารถนำไปส่งเสริมความรู้ทาง

ก้านวิชาซีทไค้ (Greg Larkin 1984 : 266-267) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพคุณ ศิริวรรณและคณะ (2528:47,28) ที่ได้ทำการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาซีท พ.ศ.2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษ (สอ 101 ถึง สอ 104) มีความเหมาะสมทาง คำนเนื่อหาน้อย แต่สามารถนำไปส่งเสริมการเรียนวิชาซีทของตนได้ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรแยกแต่ละทักษะของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาซีท ปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยในทักษะการเขียน สูงกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของข้อสอบตามแนวการสอนเพื่อการสื่อ ความหมาย (Communicative Approach) ที่ให้นักเรียนกรอกใบสมัครซึ่งใช้ข้อมูล เกี่ยวกับตัวนักเรียนเองหรือการเติมข้อความลงในช่องว่าง ซึ่งได้รายละเอียดจากรูปภาพ หรือแผนภูมิและเป็นการเติมข้อความสั้น ๆ มิใช่การเรียงความที่เป็นเรื่องยาว ทำให้นักเรียนสนใจและทำข้อสอบได้ ส่วนการที่นักเรียนมีความสามารถในการทำข้อสอบทักษะ การอ่านต่ำกว่าทักษะอื่น ๆ น่าจะมาจากสาเหตุเดียวกันกับนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย คือขาดความสามารถในการใช้ความคิดรวบยอดและขาดความรู้ในกระบวนการอ่าน (Reading Process) ซึ่ง จูเลียต เกอ เบริก (Juliet de Burgues 1985:6) มีความเห็นว่าเป็นเพราะครูไม่ได้ฝึกทักษะเหล่านี้ให้กับนักเรียน ครูส่วนใหญ่ มักสอนตามวิธีการสอนแบบเดิมที่เป็นการวิเคราะห์ความหมายระดับประโยค ไม่ได้คำนึง ถึงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของข้อความในเรื่องที่อ่าน ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับ ฮาร์วี ฮอคส์ (Harry Hawkes, in the British Council, ed. 1977:126-127) ซึ่งได้เสนอแนะว่าครูควรได้ศึกษาวิธีการเรียงลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง สรุป ใจความสำคัญของเนื้อเรื่องออกมาในรูปของตารางหรือแผนภูมิ ซึ่งจะพบมากในเนื้อหา ของสาขาวิชาเฉพาะหรือวิชาซีท

3. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาซีทและ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาซีทสามารถทำคะแนนเฉลี่ย ในการใช้ภาษาอังกฤษเกษตรรวมสี่ทักษะและแยกแต่ละทักษะได้สูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย พอสรุปเหตุผลได้ว่า นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาซีทเป็นนักเรียนที่ผ่านการสอบ คัดเลือกเข้าเรียนทุกคน ในขณะที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายบางส่วนไม่ได้ผ่านการสอบ

คัดเลือกเข้าเรียน เพราะจำนวนนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนมีไม่ถึงจำนวนที่โรงเรียน
ต้องการรับสมัครหรือบางส่วนเป็นนักเรียนที่สอบเข้าเรียนในระดับวิทยาลัยไม่ได้ แม้ว่า
จูโร ลียากาส (2528:10) จะกล่าวว่าเป็นเพียงส่วนน้อย แต่ก็น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้
นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษ เกษตรสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นอกจากนี้ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีจุดมุ่งหมายในการเรียนที่
แน่ชัด ดังนั้นจึงเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษาวิชาการที่จะช่วยส่งเสริมงานอาชีพของตน ในขณะที่
ที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังลังเลในการที่จะเข้าสู่อาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ
ความเห็นของเวอร์เนอร์ ฮิลเลน (Werner Hüllen, in Reinhold Freudenstein,
ed. 1981:64) ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมัศึกษามีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างออกไป
จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาคือ โรงเรียนมัศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะเตรียมนักเรียนเพื่องาน
อาชีพในอนาคต (Future Tasks) แต่วิทยาลัยอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกนักเรียน
ให้มีความรู้ในวิชาชีพและสามารถนำไปใช้ได้ขณะนั้น

อีกประการหนึ่ง หลักสูตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิชาชีพ 1
และวิชาชีพ 2) มีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น ชาคคลนครผู้สอนในสาขาวิชานั้น วัสดุอุปกรณ์
และเครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกงาน งบประมาณในการจัดการศึกษา การที่จะให้การสอน
มีมาตรฐานตามวุฒิที่ได้รับนั้นจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก (วิเวก ปางพิพิทังค์ 2528:10)
และเมื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบเหล่านี้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาแล้วจะเห็นได้ว่าวิทยาลัย
อาชีวศึกษามีความพร้อมมากกว่า ดังนั้นการสอนจึงประสบความสำเร็จสูงกว่าการสอน
สายอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งย่อมมีผลเช่นเดียวกันในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เกษตร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

1. กระทรวงศึกษาธิการควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ เกษตรให้มีความเหมาะสมกับความจำเป็นและประโยชน์ในการนำไปใช้ของ
นักเรียน
2. กระทรวงศึกษาธิการควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกษตร
ในค้ำนเนื้อหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา วิธีการสอนใหม่ ๆ และกลวิธีต่าง ๆ
ที่เหมาะสมและให้นักเรียนใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้

3. ผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและวิทยาลัยเกษตรกรรม ควรจัดการสอนวิชา สอ 105 และ สอ 106 ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 เพื่อป้องกันการลืมและนักเรียนสามารถนำไปใช้เพิ่มพูนความรู้ในการประกอบอาชีพได้

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนควรได้มีการศึกษาเนื้อหาในหนังสือแบบเรียน จุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษเกษตรให้ละเอียด ก่อนทำการสอนในวิชานี้ เพื่อจะได้สอนเน้นไปตามความต้องการของหลักสูตรและประสบความสำเร็จในการสอน

2. ครูผู้สอนควรศึกษาถึงวิธีการสอนใหม่ การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเกษตร เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความรู้และความสามารถนำความรู้ในวิชานี้ไปเป็นประโยชน์ในการศึกษาและการทำงานได้

3. ครูผู้สอน โดยเฉพาะผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกษตรด้วย เพื่อจะได้มีความกระตือรือร้นและจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ในการเรียนและการนำไปประกอบอาชีพ

4. ควรจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนในทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในเรื่องเดียวกันกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับการวิจัยครั้งนี้

2. ควรทำการวิจัยในเรื่องที่คล้ายกันและศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียนในค่านระดับสติปัญญา สภาพแวดล้อมและเพศ เช่น ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา เพศ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ